

รายงานการประชุม
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕
วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕
ณ ห้องประชุม ๒๐๒ ชั้น ๒ กรมควบคุมมลพิษ

ผู้มาประชุม

๑. นายสุรพล ปัตตานี
รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แทนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประธานกรรมการ
๒. นางอรอนงค์ ทรงกิตติ
นักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ
แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
๓. นางสาวรณนา จุ่งรุ่งเรือง
ผู้อำนวยการกองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
แทนปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
๔. นายสายเมธ ธารนพงษ์
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก	กรรมการ
๕. นายกิตติ หอวรรณภากร
ผู้อำนวยการส่วนระบบปกครองท้องที่
แทนอธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
๖. นายชาติ หงส์เทียมจันทร์
ผู้อำนวยการสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม
แทนอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	กรรมการ
๗. นายศุภพร ภูเกษมวรังกุล
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
แทนอธิบดีกรมเจ้าท่า	กรรมการ
๘. พ.ต.ท. ไพโรจน์ นาเมืองรักษ์
สารวัตรงานตรวจพิสูจน์มลภาวะ
แทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
๙. นางปริญญช บุนนยะภักดี
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
แทนอธิบดีกรมอนามัย	กรรมการ

๑๐. นางณัญญา ลือตระกูล กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร
แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร
๑๑. นายมีศักดิ์ มิลินทวิสมัย กรรมการ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๑๒. นางสาวสุชญา อัมราลิขิต กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อม
แทนเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. นางสมร มุตตามระ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๔. นายอภิชัย ขวเจริญพันธ์ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕. นายเอียรชัย ณ นคร กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๖. นายวงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๗. นางนันทวรรณ วิจิตรวาทการ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๘. นายวรศาสน์ อภัยพงษ์ กรรมการและเลขานุการ
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
แทนอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

ผู้ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดราชการ)

๑. อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง กรรมการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวพัชรินทร์ หล่ออาตยกุล กรุงเทพมหานคร
๒. นายจารุพงศ์ เพ็งเกลี้ยง กรุงเทพมหานคร
๓. นางนทีทิพย์ จิงสมประสงค์ กรุงเทพมหานคร
๔. นางสาวประกายธรรม สุขสถิตย์ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
๕. นายจักรชัย ตั้งปรัชญากุล กรมธุรกิจพลังงาน
๖. นางสาวภคมน สุภาพพันธ์ องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)
๗. นางสาวพีรพร พละพลีวัลย์ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
๘. นางทิพวรรณ พานิชการ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

๙. นางสาวณิชา ปิยะพันธุ์พงศ์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๐. นายสุชิน สังขพงษ์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๑. นางกัญชลิ นาวิกุลมิ	กรมควบคุมมลพิษ
๑๒. นางสาวพรศรี สุทธนารักษ์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๓. นางสาวนภวิศ บัวสรวง	กรมควบคุมมลพิษ
๑๔. นายครรชิต สุนทราก	กรมควบคุมมลพิษ
๑๕. นางนันทิภา พิทยานิยม	กรมควบคุมมลพิษ
๑๖.- ๒๔. เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ	จำนวน ๙ คน

เปิดประชุม เวลา ๙.๓๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๑. นายโชติ ตราชู ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการควบคุมมลพิษ ติดตามการไม่สามารถเข้าประชุมได้ จึงมอบหมายให้นายสุรพล ปัตตานี รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่ประธานกรรมการแทน

๒. นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กรรมการและเลขานุการกรรมการควบคุมมลพิษ ติดตามการไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ จึงมอบหมายให้นายวรศาสน์ อภัยพงษ์ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่กรรมการและเลขานุการแทน

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยมีข้อแก้ไข ดังนี้

๑. หน้าที่ ๑ รายชื่อผู้มาประชุม นายวงศ์พันธ์ ลิ้มเสนีย์ ประธานกรรมการ **แก้ไขเป็น** ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม และแก้ไขให้สอดคล้องกับหน้าที่ ๓ ประธานแจ้งในที่ประชุม

๒. หน้าที่ ๒ ผู้ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดราชการ) **เพิ่ม** ลำดับที่ ๑. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ การร้องคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งการให้ปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียของหมู่บ้านศศิธร เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

ฝ่ายเลขานุการสรุปความคืบหน้าผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษ โดยฝ่ายตรวจและบังคับการได้แสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยได้เข้าตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียและเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของหมู่บ้านศศิธร เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และมีผลทดสอบจากห้องปฏิบัติการเรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตามยังมีบางประเด็นที่ต้องพิจารณาจัดทำทสรูปเพื่อให้ได้ข้อยุติก่อนนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และจะได้นำเสนอรายละเอียดในการประชุมครั้งต่อไป

๒. ที่ประชุมมีความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อพิจารณาด้านเทคนิคในการกลั่นกรองการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้ชี้แจงว่า ที่ผ่านมาได้เคยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ทั้งนี้ นายพนัส ทัศนียานนท์ ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ที่ปรึกษาปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ให้ข้อสังเกตว่า คณะอนุกรรมการฯ ไม่มีอำนาจวินิจฉัยการคัดค้านแทนคณะกรรมการควบคุมมลพิษได้ กรมควบคุมมลพิษ จึงได้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯดังกล่าว อย่างไรก็ตาม กรมควบคุมมลพิษรับไปพิจารณากลั่นกรองและตรวจสอบข้อเท็จจริงทางด้านเทคนิคของการร้องคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษก่อนนำเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษต่อไป

มติ

ที่ประชุมรับทราบความคืบหน้าการดำเนินงานของกรมควบคุมมลพิษในการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการร้องคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งการให้ปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียของหมู่บ้านศศิธร เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

๓.๒ ร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ มีมติเห็นชอบต่อร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จำนวน ๔ ประเภท ได้แก่ รถยนต์ น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเชื้อเพลิง และสถานบริการรถยนต์ (เปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่น) โดยให้ฝ่ายเลขานุการฯ ปรับแก้ไขตามความเห็นของที่ประชุม และนำเสนอร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และผลิตภัณฑ์ผ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

ฝ่ายเลขานุการรายงานต่อที่ประชุมสรุปได้ดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษได้ปรับปรุงร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประเภทน้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเชื้อเพลิง และสถานบริการรถยนต์ (เปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่น) ตามความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ โดยมีประเด็นเพิ่มเติมดังนี้

๑.๑ ร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับน้ำมันหล่อลื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ข้อ ๒.๒ ที่ผู้แทนกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเสนอให้ระบุชนิดสารโพลีไซคลิกแอโรแมติกไฮโดรคาร์บอนและสารโพลีคลอรีเนเตดไบฟีนิลให้ชัดเจน เนื่องจากสารบางชนิดมีน้ำหนักโมเลกุลต่างกัน ความเป็นพิษก็จะต่างกันด้วย หรือหากมีการ

ระบุสาร ๒ กลุ่มนี้ในมาตรฐานอื่นที่มีการบังคับใช้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดซ้ำอีก ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้ตรวจสอบกับกรมธุรกิจพลังงานและเกณฑ์ข้อกำหนดน้ำมันหล่อลื่นของฉลากเขียวพบว่า ยังไม่มีการกำหนดในประเด็นดังกล่าว จึงจะใช้เกณฑ์ข้อกำหนดของน้ำมันหล่อลื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมคงเดิม เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของฉลากเขียว และสามารถดำเนินการได้จริงในทางปฏิบัติ โดยผู้แทนกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมไม่ขัดข้อง

๑.๒ ร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ข้อ ๓) เกณฑ์ข้อกำหนดน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตัดเกณฑ์ข้อกำหนดของน้ำมันดีเซลหมุนเร็วออก เนื่องจากปัจจุบันน้ำมันดีเซลหมุนเร็วที่จำหน่ายในประเทศไทยมีเพียงชนิดเดียว และกรมธุรกิจพลังงานได้กำหนดให้มีผสมไบโอดีเซลอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีการระบุไว้ในร่างเกณฑ์ดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มการแจกแจงประเภทของน้ำมันแก๊สโซฮอล์ ตามประกาศกรมธุรกิจพลังงานไว้ด้วย

๒. กรมควบคุมมลพิษนำเสนอร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ขอบเขต ข้อกำหนดทั่วไป และข้อกำหนดของสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิง

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวางต่อร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สรุปได้ดังนี้

๑. มีข้อห่วงใยในประเด็นการตรวจสอบและกำกับดูแลเพื่อให้การรับรองสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเสนอให้มีการจัดระดับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามระดับการจัดการเพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการและสื่อสารกับประชาชน ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ร่างเกณฑ์สถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กำหนดขึ้นเพื่อเพิ่มจำนวนสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้ภาคราชการสามารถใช้บริการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และไม่เป็นการกีดกันทางการค้า อย่างไรก็ตาม กรมควบคุมมลพิษไม่มีอำนาจหน้าที่ในการติดตามตรวจสอบการให้การรับรองสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการกำหนดเกณฑ์สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นการดำเนินการในลักษณะส่งเสริม โดยเสนอเป็นทางเลือกในการจัดซื้อจัดจ้าง สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามความสมัครใจ ทั้งนี้การใช้บริการสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่จะต้องดำเนินการตามเป้าหมายของแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบในโอกาสต่อไป โดยจะมีการขยายเพิ่มเติมในองค์กรมหาชน รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในกำกับของรัฐ

๒. ให้ปรับปรุงร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับสถานีสาน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์“ป้อนคุณภาพปลอดภัยน่าใช้บริการ” ของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน และพิจารณาปรับแก้ไขตามความเห็นของที่ประชุม ได้แก่

๒.๑ ข้อที่ ๑) ขอบเขตและคำอธิบาย ให้ตัดข้อที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือ ได้นิยามไว้แล้ว หรือ ใช้นิยามเดียวกับกรมธุรกิจพลังงาน ได้แก่ ความกว้างถนน น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ระบบอุปกรณ์ควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ และ ลักษณะที่ ๒

๒.๒ ให้กำหนดหัวข้อในการพิจารณาเช่นเดียวกับร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับสถานีบริการรถยนต์ (เปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่น) ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีความชัดเจนในแต่ละด้าน

๒.๓ ให้เรียงลำดับความสำคัญของเกณฑ์ข้อกำหนด เช่น ข้อ ๑๐ การจัดการน้ำเสียและของเสีย ข้อ ๑๐.๕ ต้องมีการจัดการน้ำเสียตามที่กฎหมายกำหนดและให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่กำหนดไว้ ขึ้นมาไว้ก่อน

เนื่องจากระยะเวลาจำกัด ประธานขอให้พิจารณาร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์ผ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการประชุมครั้งต่อไป

มติ

มอบหมายกรมควบคุมมลพิษพิจารณาร่างเกณฑ์ “ปริมณฑลปลอดภัยน้ำใช้บริการ” ของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน มาใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป พร้อมร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์ผ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

นายวรศาสน์ อภัยพงษ์ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กรรมการและเลขานุการขอปรับแก้ไขวาระการประชุม ตามลำดับดังนี้

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อทราบ

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการตลาดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการรายงานต่อที่ประชุมสรุปได้ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการตลาดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ.ได้มีการนำเสนอคณะรัฐมนตรี (สมัยรัฐบาลนายกรัฐมนตรีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เพื่อพิจารณา ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีในขณะนั้นให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ซึ่งมีนายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย เป็นประธานกรรมการ แต่ต่อมาได้มีการเปลี่ยนรัฐบาล ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้ถูกส่งคืนกรมควบคุมมลพิษ และมีความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขอให้กรมควบคุมมลพิษนำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นว่าไม่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในการออกกฎหมาย ทั้งนี้ คณะกรรมการควบคุมมลพิษสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อที่กรมควบคุมมลพิษจะได้พิจารณาดำเนินการในกระบวนการนำเสนอกฎหมายต่อไป

๒. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ.....มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีกฎหมายเฉพาะในการส่งเสริมให้มีการจัดการของเสียที่เป็นระบบครอบคลุมวงจรการเกิดของเสียตั้งแต่การผลิต โดยการป้องกัน ควบคุม และลดปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นจากการผลิต ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ก่อนการกำจัดขั้นสุดท้าย โดยมีหลักการพื้นฐานสำคัญเพื่อใช้ประกอบการยกร่างกฎหมาย ได้แก่ แนวคิดด้านการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ แนวคิดผู้ก่อให้เกิดมลพิษเป็นผู้จ่าย แนวคิดด้านความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ แนวคิดการลดของเสียและหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ แนวคิดด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฯ ประกอบด้วย ๙ หมวด ๓๘ มาตรา ได้แก่

หมวด ๑ คณะกรรมการจัดการของเสีย ว่าด้วยขอบเขตของกฎหมายเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน จึงต้องมีคณะกรรมการจัดการของเสียจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ

หมวด ๒ การเสริมสร้างสังคมการบริโภคที่ยั่งยืน ว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ รวมทั้งสิทธิพึงได้ต่าง ๆ

หมวด ๓ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ว่าด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าตามหลักการการพัฒนาที่ยั่งยืน

หมวด ๔ การควบคุมการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ สินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเสียข้ามแดน ว่าด้วยมาตรการควบคุมและกำกับการนำเข้าหรือส่งออกซากผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ใช้แล้ว ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐานหรือวัสดุรีไซเคิล รวมทั้งป้องกันปัญหาการลักลอบทิ้งของเสียอย่างผิดกฎหมาย

หมวด ๕ ความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการ ว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการรับผิดชอบต่อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของตนตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์

หมวด ๖ มาตรการส่งเสริม ว่าด้วยการกำหนดมาตรการจูงใจ เพื่อเป็นกลไกในการผลักดันการดำเนินกิจกรรมด้านการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์มูลฝอยในภาคส่วนต่าง ๆ

หมวด ๗ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ว่าด้วยการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อม ตามหลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

หมวด ๘ การตรวจสอบและควบคุม ว่าด้วยการกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการควบคุม กำกับดูแล หรือส่งเสริมกิจกรรม สถานที่ หรือผู้ประกอบการที่มีการคัดแยกและนำกลับคืนมูลฝอย ดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

หมวด ๙ บทกำหนดโทษ ว่าด้วยการกำหนดบทกำหนดโทษของผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหลักเกณฑ์ เงื่อนไขในการลงโทษ กำหนดในเรื่องอื่นๆ

โดยร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการของเสียและมูลฝอยอย่างครบวงจร ซึ่งเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ ลดการจัดการของเสียในขั้นสุดท้ายให้น้อยที่สุด ลดภาระด้านงบประมาณ รวมทั้งผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชนจากการจัดการของเสียที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

ที่ประชุมรับทราบ โดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. มีข้อห่วงใยในประเด็นการนำพระราชบัญญัติส่งเสริมการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ. ไปปฏิบัติและบังคับใช้ เช่น มาตรา ๒๓ (๒) ให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบในการจัดการผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว ตั้งแต่การเก็บรวบรวม การคัดแยก การนำกลับมาใช้ใหม่ตลอดจนการบำบัดและกำจัดผลิตภัณฑ์นั้นๆ รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพอนามัยอันเกิดจากการจัดการผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีกฎหมายเฉพาะในการควบคุมวงจรการเกิดของเสียตั้งแต่การผลิต ควบคุมคุณภาพสินค้าลดปริมาณของเสีย รวบรวม และสนับสนุนให้มีการนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ก่อนการกำจัดขั้นสุดท้าย อย่างไรก็ตาม ในส่วนของรายละเอียดและแนวทางปฏิบัติ หากมีกฎหมายและกฎระเบียบเดิมอยู่แล้ว ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายเดิม ทั้งนี้ ในการให้ผู้ประกอบการรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์จะใช้กับของเสียประเภทผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งในต่างประเทศมีการดำเนินการ ๒ แนวทาง ได้แก่ แนวทางที่ ๑ ประเทศในแถบยุโรปมีการเก็บภาษี/ค่าธรรมเนียมสินค้าเพื่อนำไปตั้งกองทุนเพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นใช้ในการกำจัด และ แนวทางที่ ๒ ประเทศญี่ปุ่นมีกฎหมายการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ (3R) โดยให้ผู้ประกอบการรับผิดชอบต่อตั้งแต่การควบคุมการผลิตให้เกิดของเสียน้อยที่สุด การเก็บรวบรวมผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว และการรับไปกำจัด เช่น โทรศัพท์มือถือ หลอดไฟ เป็นต้น ซึ่งแนวทางนี้น่าจะมีความเหมาะสมกับประเทศไทยมากกว่าแนวทางที่ ๑

๒. ในภาพรวมพระราชบัญญัติส่งเสริมการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ. เป็นกฎหมายที่มีเนื้อหาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน จึงควรมีทิศทางหรือขอบข่ายแนวปฏิบัติ รวมถึงบทลงโทษที่ชัดเจน และต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทาง และวิธีปฏิบัติในกฎกระทรวงต่อไป รวมทั้งในอนาคต หากพระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับใช้เกรงว่าภาครัฐอาจมีปัญหาในทางปฏิบัติต่อการบังคับใช้ เนื่องจากขอบเขตของกฎหมายอาจคาบเกี่ยวกับกฎระเบียบของกระทรวงอุตสาหกรรม พระราชบัญญัติมาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อมของกระทรวงการคลัง และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข รวมทั้งมีความเห็นว่าขณะนี้ยังไม่มีความพร้อมของท้องถิ่นและผู้ประกอบการในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๓. ข้อสังเกตอื่นๆ ในรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติฯ ได้แก่

๓.๑ มาตรา ๔ นิยามของ “ของเสีย” ไม่ควรรวมอากาศเสีย เนื่องจากไม่สามารถนำกลับมาแปรรูปใหม่ (recycle) ได้

๓.๒ มาตรา ๔ นิยามของ “สังคมการบริโภคที่ยั่งยืน” ยังไม่ครอบคลุมนิยามของความยั่งยืนที่คำนึงถึงการบริโภคทรัพยากรเพื่อสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ของเยาวชนรุ่นหลัง

๓.๓ มาตรา ๔ นิยามของ “เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์” (๕) ที่ระบุไม่รวมถึงมาตรการทางภาษี ซึ่งถือเป็นเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และแรงจูงใจที่สำคัญให้ผู้ก่อมลพิษรักษาสิ่งแวดล้อม

๓.๔ มาตรา ๖ คณะกรรมการจัดการของเสีย ขอให้เพิ่มกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

๓.๕ ไม่ควรใช้คำว่า “อาจ” ในพระราชบัญญัติ เพราะจะทำให้เกิดความไม่แน่นอนและต้องใช้ดุลยพินิจ เช่น มาตรา ๒๘ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ตามมาตรา ๒๗ อาจนำไปใช้ได้ ในกรณี...

ประธานแจ้งในที่ประชุมว่า หากคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ สามารถแจ้งให้กรมควบคุมมลพิษทราบเพิ่มเติมก่อนการประชุมครั้งต่อไป

มติ

ที่ประชุมรับทราบและขอให้กรมควบคุมมลพิษรับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปพิจารณาดำเนินการในกระบวนการนำเสนอกฎหมายต่อไป

๔.๒ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึก รายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕

ฝ่ายเลขานุการรายงานต่อที่ประชุมว่า กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นไปตามความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายนี้ จัดเก็บสถิติ ข้อมูล และรายงานผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง โดยจัดทำไว้เป็นหลักฐานและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเสนอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง โดยมีบทลงโทษ ตามมาตรา ๑๐๔ ๑๐๖ และ ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

มติ

ที่ประชุมรับทราบ

วาระที่ ๕ เรื่องเพื่อพิจารณา

๕.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรับปรุงกฎหมายด้านการจัดการมลพิษ

ฝ่ายเลขานุการรายงานต่อที่ประชุมสรุปได้ดังนี้

๑. สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕ มอบหมายกรมควบคุมมลพิษแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นประกอบการจัดทำร่างกฎกระทรวงผู้รับจ้างให้บริการกำจัดของเสียและผู้ควบคุมระบบกำจัดของเสีย ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตลอดจนจัดทำร่างกฎหมาย หรือ อนุบัญญัติด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในอนาคต ที่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่นก่อนนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

๒. กรมควบคุมมลพิษ โดยกองนิติการได้ยกร่างคำสั่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรับปรุงกฎหมายด้านการจัดการมลพิษ โดยมีอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นประธานอนุกรรมการ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษที่ได้รับมอบหมาย เป็นรองประธานอนุกรรมการ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ และผู้อำนวยการสำนัก/กอง/ฝ่าย กรมควบคุมมลพิษ ที่เสนอปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ผู้แทนหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓ คน เป็นอนุกรรมการ และผู้อำนวยการกองนิติการ กรมควบคุมมลพิษ เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และเจ้าหน้าที่กองนิติการ กรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๓. คณะอนุกรรมการเพื่อปรับปรุงกฎหมายด้านการจัดการมลพิษ มีอำนาจหน้าที่เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงและอนุบัญญัติอื่นๆ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประสานงานในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษ แต่งตั้งคณะทำงานหรือดำเนินการอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมาย

๔. กรมควบคุมมลพิษเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม ในองค์ประกอบ คณะอนุกรรมการเพื่อปรับปรุงกฎหมายด้านการจัดการมลพิษ จำนวน ๓ ท่าน ได้แก่ ๑) ศ.ดร. อำนาจ วงศ์บัณฑิต อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒) ผศ.ดร. คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ๓) นายเกียรติสกุล ชลคงคา รองคณบดีคณะนิติศาสตร์ ฝายนโยบาย และแผนและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปรับปรุงกฎหมายด้านการจัดการมลพิษ ตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษ

มติ

ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปรับปรุงกฎหมายด้านการจัดการมลพิษ ตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษ และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเสนอปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการควบคุมมลพิษลงนามคำสั่งต่อไป

๕.๒ ร่างแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

เนื่องจากระยะเวลาจำกัด ฝ่ายเลขานุการขออภัยเรื่อง ร่างแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ เสนอในการประชุมครั้งต่อไป

วาระที่ ๖ เรื่องอื่นๆ
ไม่มี

ปิดประชุม เวลา ๑๒.๑๐ น.

นางกัญชลี นาวิกภูมิ
นางนันทิวา พิทยานิยม
นางสาวณัฐินีพร สร้อยสูงเนิน
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นายวรศาสน์ อภัยพงษ์
ผู้ตรวจรายงานการประชุม